

عنوان مقاله:

بررسی هندسه ایرانی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

آرین حاتمی - کارشناس ارشد سازه - کارشناس آموزش دانشگاه فنی و حرفه ایی شماره یک پسران کرمانشاه

خلاصه مقاله:

هندسه یکی از بنیان های هنر و معماری سنتی ایران است که در سراسر آثار فاخر به جای مانده از گذشته، میتوان نمودهایی از آن را مشاهده کرد. این مهم در معماری اهمیت بیشتری مییابد زیرا مبنای کار معماری ساختن است و برای ساختن لازم است از یک هندسه و نظم دقیق استفاده شود. نه تنها آثار معماری سنتی ایرانی از دوره باستان تا دوران اسلامی از هندسه بهره بردهاند، معماری معاصر ایران نیز خود را پای بند به این اصول معرفی میکند. این مقاله برآن است تا ضمن شناخت دقیق از اصول هندسی موجود در معماری سنتی و ریشه های فکری و مبانی نظری آن، تجلی آن را در آثار معماری معاصر مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. هندسه، در حد تبیینی از تشخیص اعداد، به انسان سنتی امکان کاوشی ژرفتر فرایندهای طبیعت میدهد. این مفاهیم صور- که جنبهی ایستای هندسهاند - ذهن فکور را از محسوس به معقول، از ظاهر به باطن صورت، رهنمون می شوند. میان یک مثلث و یک مربع فرق هایی ذاتی وجود دارد که تنها اندازه گیری نمی تواند روشنگرش بود، درست همچنانکه تفاوت ذاتی میان قرمز و آبی با وسایل کمیص رف مکشوف نمی شود. آگاهی مبسوط، انسان سنتی را به دانشجوئی تا به چین به نسخه برداری از عالم طبیعت در نحوه ی عملکردش، و نه در صورت ظاهرش، رهنمون می شود. مثلث، مربع، و دایره اشکال نصرفیستند؛ ذاتا واقعیتی را در بر دارند که درک آن از راه تاویل آدمی را به عالم مثال و سرانجام به حقیقت رهنمون می شود اردلان و بختیار، 1380

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927437>

